

MOLITVENO SLAVLJE CVJETNICE
U OBITELJI
U ZAPRIJEČENOSTI SUDJELOVANJA NA SLAVLJU EUHARISTIJE
5. travnja 2020.

Ovdje predloženi tekstovi oblikovani su za obiteljsko slavlje Nedjelje muke Gospodnje, Cvjetnice, kao čin zajedničke molitve u okolnostima koje ne dopuštaju slaviti Dan Gospodnji euharistijskim slavljem u župnoj zajednici.

Predviđeno je da slavlje traje oko 45 minuta. Prikladno je da se na stol stavi raspelo i svijeća te da se pripreme maslinove grančice (ili vaza s drugim zelenim granjem). Grančice će biti donesene, a svijeća upaljena u trenutku koji je naznačen u tekstu.

Predlažemo da netko od roditelja bude predvoditelj (P.) molitve, a svi ostali ukućani (S.) sudjeluju odgovarajući, kako bi se u uzajamnosti molitve i riječi postiglo zajedništvo ispovijedanja vjere.

Čitanje Muke Gospodinove raspoređeno je 'po ulogama'. Pripovjedačke dijelove čita Čitač, a ostali su podijeljeni na pojedine sudionike: Isus, Zbor, Juda, Petar, Veliki svećenik, Pilat, Sluškinja I., Sluškinja II., Žena (Pilatova), Satnik. *Moguće je da jedan član obitelji čita sav tekst. Način navještaja može se prilagoditi mogućnostima: ako su samo dva navjestitelja, jedan čita Isusove riječi, a drugi sav drugi tekst; ako su tri navjestitelja, prvi čita pripovjedački dio (Čitač), drugi Isusove riječi, a treći sve ostale uloge.*

Prikladno je da se u središte, na stol, ili na neko drugo vidljivo mjesto, postavi raspelo kao znak Kristove prisutnosti.

UVOD

Za uvod se može zapjevati pjesma *Počinje se slavna muka, za koju glazbenu pratnju možete pronaći na poveznici: [Počinje se slavna Muka mp3](#) (u izvedbi Zbora Instituta za crkvenu glazbu u KBF-a u Zagrebu i Zbor »Pelikan« sestara Klanjateljica Krvi Kristove).*

- P. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga.**
- S. Amen.
- P. Bog, otac milosrđa i vrelo spasenja,
pohađa nas po svome Sinu Isusu Kristu,
koji je naše boli i našu smrtnost uzeo na se
da bi nas izbavio iz ropstva grijeha i smrti
i obdario nas životom u njegovoj vječnosti.**
- S. Blagoslovljen Bog u vijeke.

P. Cvjetnica je. Nedjelja Muke Gospodnje. Pred očima nam je mnoštvom ispunjena naša crkva, procesija s maslinovim grančicama i svečano pjevanje Muke Gospodina našega Isusa Krista. Ovogodišnju Cvjetnicu živimo bez te okupljenosti mnoštva, bez procesije i blagoslovljenih grančica koje bi resile naš dom i bile znak Božjega blagoslova i naše blizine s Gospodinom. Ono što je u ovim okolnostima preostalo iz toga svečanoga obreda Cvjetnice, bit je slavljenja ovoga velikoga Gospodinova dana: slavimo njegov mesijanski, spasenjski ulazak u grad Jeruzalem. U Gospodinu koji prolazi kroz vrata zidina Jeruzalema, prepoznamo Spasitelja koji dolazi na vrata naših domova, na vrata naših srdaca, na prag naših odnosa... Tu je, blizu, pred našim 'zidinama' koje smo podigli u strahu od ljudi i u zatvorenosti pred Božjom dobrotom. Da bi došao k nama kao Spasitelj, nisu potrebni koraci, nisu potrebne ni grančice masline, dostatno je tek otvoreno srce, srce koje žeda za spasenjem i koje se raduje spoznaji da je Krist jedini spasitelj svijeta. S tim pouzdanjem poslušajmo riječi iz svetoga evanđelja po Mateju.

Netko od odraslih ukućana pročitaj evanđeoski odlomak o Isusovu mesijanskome ulasku u Jeruzalem.

Kad se približiš Jeruzalemu te dođoše u Betfagu, na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika govoreći: »Pođite u selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odriješite ih i dovedite k meni. Ako vam tko što rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih pustiti.« To se dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku:

»Recite kćeri Sionskoj:

Evo kralj ti tvoj dolazi,

krotak, jašuć na magarcu,

na magaretu, mladetu magaričinu.

Učenici odu i učine kako im naredi Isus. Dovedu magaricu i magare te stave na njih haljine i Isus uzjaha na njih. Silan svijet prostrije svoje haljine po putu, a drugi rezahu grane sa stabala i sterahu ih po putu. Mnoštvo pak pred njim i za njim klicaše: »*Hosana* Sinu Davidovu! *Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visinama!*«

Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se sav grad i govorio: »Tko je ovaj?« A mnoštvo odgovaraše: »To je Prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga.«

Riječ Gospodnja.

Ostane se nekoliko trenutaka u tišini.

P. Gospodin Isus dolazi kao spasitelj k svome narodu i u grad Jeruzalem stupa s Maslinske gore, s *istočne strane* gradskih zidina. To je strana s koje, kako pokazuju svjedočanstva iz povijesti, Jeruzalem nije nikada bio napadnut. Zato »onaj koji dolazi s istoka«, nije neprijatelj i osvajač, nego branitelj, osloboditelj, spasitelj, izbavitelj. On je istinski *Istok*, ishodište i izvorište svakoga života i svakoga dobra. Spasenja nema izvan njega i bez njega. On dolazi »s istoka«, kao Sunce koje sviće i obasjava svijet svojim svjetlom i životvornom toplinom. Isusov mesijanski ulazak u grad Jeruzalem iz Maslinske gore, na istočna vrata grada, tako se razumijeva kao svršetak progonstava i nevolja, kao povratak i očitovanje Božje pobjedne slave, koja nadjačava svakoga neprijatelja i svako zlo.

Današnji spomen na Gospodinov spasenjski dolazak na gradska vrata i na ulazak u grad Jeruzalem, daje nam doživjeti ovaj sveti dan kao »velika vrata svetoga Velikoga tjedna«, kao »svečani portal« kroz koji stupamo u svete dane slavljenja Kristova djela spasenja – njegove muke, smrti i uskrsnuća – djela kojim je nadvladao svako zlo i pobijedio i zadnjega čovjekova neprijatelja: smrt.

Pritisnuti nevoljama koje nam prijete, ne razaznajemo otkud nam dolaze. »Zidine« koje smo podigli i sve mjere koje poduzimamo u obrani od opasnosti koja nam prijete, nisu uspjele zaustaviti pogibelj. Opasnost bolesti zahvatila je i našu domovinu, ušla je u naše gradove, doprla je i blizu nas. Osjećamo nemoć pred prijetnjom nevolje.

I grijeh nas je zahvatio. Osjećamo u svojim srcima rane grijeha i teret zarobljenosti njime. Skrivajući vlastitu grješnost podignuli smo zidove koji nas dijele od naših bližnjih, zidove koji nas zatvaraju u naš svijet, u strahu da bismo pred Bogom koji hita da nas spasi mogli izgubili radost života.

Ali Bog ne napušta svoga naroda. On je s njime u njegovu sužanjstvu, u njegovim mukama i tjeskobama. On je Bog blizine i utjehe. Dolazi k nama, prolazi našim, ljudskim putem, putem trpljenja i umiranja, da bi nas izbavio iz svakoga zla, iz smrti, i obdario nas ljepotom svoga spasenja. Stoji pred vratima naših domova i naših srdaca.

Sada se na stol, prema mogućnostima, može postaviti vaza s maslinovim grančicama ili drugim zelenim granjem, kao znak pozdrava Gospodinu koji dolazi. Ova gesta nije zamjena za liturgijski ophod s maslinovim grančicama. Zato se u ovome obiteljskome slavlju maslinove grančice ne blagoslivljaju. Netko od djece upali svijeću na stolu.

- P.** Saberimo se u tišini i otvorimo vrata svoga života »Onomu koji dolazi u ime Gospodnje«, kako bi njegova slava nadvladala u nama svaki strah i tjeskobu i obradovala nas snagom njegova spasenja i ljepotom njegove blizine.

POKLICI SPASITELJU ISUSU KRISTU

Nakon kratke tišine Gospodina se pozdravi molitvom Psalma 47. Čitač naviješta Psalam, a ostali ukućani iza svake strofe ponavljaju antifonu (pripjev):

Ant. **Slava i čast tebi, Spasitelju Kriste!**

Narodi svi, plješćite rukama,
kličite Bogu glasom radosnim.
Jer Gospodin je to – svevišnji, strašan,
kralj velik nad zemljom svom. *Ant.*

Uzlazi Bog uz klicanje,
Gospodin uza zvuke trublje.
Pjevajte Bogu, pjevajte,
pjevajte kralju našem, pjevajte! *Ant.*

Jer on je kralj nad zemljom svom,
pjevajte Bogu, pjevači vrsni!
Bog kraljuje nad narodima,
stoluje Bog na svetom prijestolju. *Ant.*

Nakon molitve psalma, predvoditelj izgovara poklike Gospodinu Isusu Kristu, a ostali odgovaraju zazivom: Gospodine, smiluj se.

P. Gospodine, koji dolaziš u ime Gospodnje
i objavljuješ nam Očevu ljubav i milosrđe,
smiluj se.

S. Gospodine, smiluj se.

P. Kriste, koji hodiš putem muke i smrti
da nas spasiš od svakoga zla i iz smrti nas izbaviš,
smiluj se.

S. Gospodine, smiluj se.

P. Gospodine, koji nam otvaraš vrata vječnosti
i naše živote obasjavaš svjetlom Božje slave,
smiluj se.

S. Gospodine, smiluj se.

P. Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože,
ti si nam veličinu svoga čovjekoljublja očitovao
životom svoga jedinorođenoga Sina Isusa Krista,
koji je, postavši čovjekom, naše boli uzeo na se
i dao se raspeti da bi svojom smrću usmratio i našu smrt.
Smjerno te molimo:
okrijepi nas pouzdanjem u tvoju očinsku dobrotu
i otvori nam srca pred Gospodinom koji dolazi;
daj da u bolima i nevoljama života
slijedimo primjer njegove strpljivosti
te svi, s njime trpeći, vjerno kročimo putem spasenja
i zavrijedimo biti dionici dara uskrsnuća.
Po Gospodinu našem Isusu Kristu Sinu tvome
koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog,
po sve vijeke vjekova.

S. Amen.

ČITANJE BOŽJE RIJEČI

Ovdje su donesena biblijska čitanja predviđena za Nedjelju Muke Gospodnje, Cvjetnicu. Predlaže se da se navještaj tih odlomaka rasporedi među članovima obitelji, prema prilikama i mogućnostima. Moguće je pročitati samo tekst evanđelja

Prvo čitanje Iz 50, 4-7

Lica svojeg ne zaklonih od pogrda, ali znam da se neću postidjeti.

Čitanje Knjige proroka Izaije

Gospodin Bog dade mi jezik vješt
da znam riječju krijepiti umorne.

Svako jutro on mi uho budi
da ga slušam kao učenici.

Gospodin Bog uho mi otvori:
ja se ne protivih niti uzmicah.
Leđa podmetnuh onima što me udarahu,
a obraze onima što mi bradu čupahu,
i lica svojeg ne zaklonih
od pogrda ni od pljuvanja.
Gospodin Bog mi pomaže,
zato se neću smesti.
Zato učinih svoj obraz ko kremen
i znam da se neću postidjeti.
Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam Ps 22, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24

Može se pjevati na neku od znanih melodija. Psalam se može čuti na poveznici:
[Bože moj, zašto si me ostavio](#) (izvedba: Z. i M. Bartolić).

Pripjev: **Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio.**

Svi koji me vide, podruguju se meni,
razvlače usne, mašu glavom:
»Uzdao se u Gospodina, neka ga sad izbavi,
neka ga spasi ako mu omilje!«

Opkolio me čopor pasa,
rulje me zločinačke okružile.
Probodoše mi ruke i noge,
sve kosti svoje prebrojiti mogu.

Razdijeliše među se haljine moje
i za odjeću moju baciše kocku.
Ali ti, Gospodine, daleko mi ne budi;
snago moja, pohiti mi u pomoć!

A sada, braći ću svojoj navješćivati ime tvoje,
hvalit ću te usred zbora.
»Koji se bojite Gospodina, hvalite njega!
Svi od roda Jakovljeva, slavite njega!
Svi potomci Izraelovi, njega se bojte!«

Drugo čitanje Fil 2, 6-11

Ponizi sam sebe... zato Bog njega preuzvisi.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Filipljanima

Krist Isus, trajni lik Božji,
nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom,
nego sam sebe »oplijeni« uzevši lik sluge,
postavši ljudima sličan;
obličjem čovjeku nalik,
ponizi sam sebe, poslušan do smrti,
smrti na križu.

Zato Bog njega preuzvisi
i darova mu ime,
ime nad svakim imenom,
da se na ime Isusovo prigne svako koljeno
nebesnikā, zemnikā i podzemnikā.

I svaki će jezik priznati:
»Isus Krist jest Gospodin!« –
na slavu Boga Oca.

Riječ Gospodnja.

Evandjelje Mt 26, 14 – 27, 66 (ili kraća verzija: (27, 11-54; od zvjezdice *))

Muka Gospodina našega Isusa Krista po Mateju

ČITAČ: U ono vrijeme jedan od dvanaestorice, zvan Juda Išariotski, pođe glavarima svećeničkim i reče:

JUDA: »Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati.«

ČITAČ: A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. Otada je tražio priliku da ga preda. Prvog dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše:

ZBOR: »Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?«

ČITAČ: On reče:

ISUS: »Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.'«

ČITAČ: I učine učenici kako im naredi Isus i priprave pashu. Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaesticom. I dok su blagovali, reče:

ISUS: »Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati.«

ČITAČ: Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti:

ZBOR: »Da nisam ja, Gospodine?«

ČITAČ: On odgovori:

ISUS: »Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.«

ČITAČ: A Juda, izdajnik, prihvati i reče:

JUDA: »Da nisam ja, učitelju?«

ČITAČ: Reče mu:

ISUS: »Ti kaza.«

ČITAČ: I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče:

ISUS: »Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!«

ČITAČ: I uze čašu, zahvali i dade im govoreći:

ISUS: »Pijte iz nje svi! Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge proljeva na otpuštenje grijeha. A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – s vama piti u kraljevstvu Oca svojega.«

ČITAČ: Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. Tada im reče Isus:

ISUS: »Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: 'Udarit će pastira i stado će se razbjeći.' Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.«

ČITAČ: Nato će mu Petar:

PETAR: »Ako se i svi sablazne o tebe, ja se nikada neću!«

ČITAČ: Reče mu Isus:

ISUS: »Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!«

ČITAČ: Kaže mu Petar:

PETAR: »Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti.«

ČITAČ: Tako rekoše i svi učenici. Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže učenicima:

ISUS: »Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.«

ČITAČ: I povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba. Tada im reče:

ISUS: »Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!«

ČITAČ: I ode malo dalje, pade ničice moleći:

ISUS: »Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.«

ČITAČ: I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru:

ISUS: »Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.«

ČITAČ: Opet, po drugi put, ode i pomoli se:

ISUS: »Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!«

ČITAČ: I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale. Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi. Tada dođe učenicima i reče im:

ISUS: »Samo spavajte i počivajte! Evo, približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica.«

ČITAČ: Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavarara svećeničkih i starješina narodnih. A izdajica im dao znak:

JUDA: »Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!«

ČITAČ: I odmah pristupi Isusu i reče:

JUDA: »Zdravo, Učitelju!«

ČITAČ: I poljubi ga. A Isus mu reče:

ISUS: »Prijatelju, zašto ti ovdje!«

ČITAČ: Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga. I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. Kaže mu tada Isus:

ISUS: »Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu. Ili zar misliš da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest legija anđela? No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?«

ČITAČ: U taj čas reče Isus svjetini:

ISUS: »Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice sjedah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me.«

ČITAČ: A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu. Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine. A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak. A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti. Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe dvojica i reknu:

ZBOR: »Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram Božji i za tri ga dana sagraditi.'«

ČITAČ: Usta nato veliki svećenik i reče mu:

V. SVEĆ.: »Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?«

ČITAČ: Isus je šutio. Reče mu veliki svećenik:

V. SVEĆ.: »Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti Krist, Sin Božji?«

ČITAČ: Reče mu Isus:

ISUS: »Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim.«

ČITAČ: Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći:

V. SVEĆ.: »Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu! Što vam se čini?«

ČITAČ: Oni odgovoriše:

ZBOR: »Smrt zaslužuje!«

ČITAČ: Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali govoreći:

ZBOR: »Proreci nam, Kriste, tko te udario?«

ČITAČ: A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći:

SLUŠKINJA I.: »I ti bijaše s Isusom Galilejcem.«

ČITAČ: On pred svima zanijeka:

PETAR: »Ne znam što govoriš.«

ČITAČ: Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima:

SLUŠKINJA II.: »Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom.«

ČITAČ: On opet zanijeka sa zakletvom:

PETAR: »Ne znam toga čovjeka.«

ČITAČ: Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše:

ZBOR: »Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!«

ČITAČ: On se tada stane zaklinjati i preklinjati:

PETAR: »Ne znam toga čovjeka.«

ČITAČ: I odmah se oglasi pijetao. I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: »Prije nego se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti.« I iziđe te gorko zaplaka. A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube. I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu. Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama govoreći:

JUDA: »Sagriješih predavši krv nedužnu!«

ČITAČ: Odgovoriše:

ZBOR: »Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!«

ČITAČ: I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi. Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše:

ZBOR: »Nije dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su krvarina.«

ČITAČ: Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca. Stoga se ona njiva zove »Krvava njiva« sve do danas. Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: »Uzeše trideset srebrnjaka – cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi – i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin.«

* *Ako se čita kraća verzija evanđelja, započne se od ovoga mjesta.*

ČITAČ: Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj:

PILAT: »Ti li si kralj židovski?«

ČITAČ: On odgovori:

ISUS: »Ti kažeš.«

ČITAČ: I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao. Tada mu reče Pilat:

PILAT: »Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?«

ČITAČ: I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio. A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli. Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba. Kad se dakle sabraše, reče im Pilat:

PILAT: »Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?«

ČITAČ: Znao je doista da ga predadoše iz zavisti. Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči mu njegova žena:

ŽENA: »Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.«

ČITAČ: Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da zaište Barabu, a Isus da se pogubi. Upita ih dakle upravitelj:

PILAT: »Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?«

ČITAČ: A oni rekoše:

ZBOR: »Barabu!«

ČITAČ: Kaže im Pilat:

PILAT: »Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?«

ČITAČ: Oni će:

ZBOR: »Neka se razapne.«

ČITAČ: A on upita:

PILAT: »A što je zla učinio?«

ČITAČ: Vikahu još jače:

ZBOR: »Neka se razapne!«

ČITAČ: Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći:

PILAT: »Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!«

ČITAČ: Sav narod nato odvrati:

ZBOR: »Krv njegova na nas i na djecu našu!«

ČITAČ: Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne. Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četvu. Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem. Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga:

ZBOR: »Zdravo, kralju židovski!«

ČITAČ: Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi. Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu. Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, dadoše mu piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. A pošto ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku. I sjedeći ondje, čuvahu ga. I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: »Ovo je Isus, kralj židovski.« Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva. A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama:

ZBOR: »Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa!«

ČITAČ: Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, govorahu:

ZBOR: »Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj! Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: 'Sin sam Božji!' «

ČITAČ: Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici. Od šeste ure nastala tama po svoj zemlji – do ure devete. O devetoj uri povikao Isus iza glasa:

ISUS: »Eli, Eli, lema sabahtani?«

ČITAČ: To će reći:

ISUS: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?«

ČITAČ: A neki od nazočnih, čuvši to, govorahu:

ZBOR: »Ovaj zove Iliju.«

ČITAČ: I odmah pritrča jedan od njih, uze spužvu, natopi je octom, natakne je na trsku i pruži mu piti. A ostali rekoše:

ZBOR: »Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi.«

ČITAČ: A Isus opet povikao iz glasa i ispusti duh.

Svi kleknu i ostanu kratko u tišini.

ČITAČ: I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese, pećine se raspukoše, grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše te iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazahu se mnogima. A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa vidješe potres i što se zbiva, silno se prestrašilo i rekoše:

SATNIK: »Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj.«

ČITAČ: A bijahu ondje i izdaleka promatrahu mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu; među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih. Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov. On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu se dadne. Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe. A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu. Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata te mu rekoše:

ZBOR: »Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana uskrsnut ću.' Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve.«

PILAT: Reče im Pilat: »Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!«

ČITAČ: Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postavite stražu.

Riječ je Gospodnja.

MEDITACIJA NAD BOŽJOM RIJEČJU

Slijedi meditacija na temelju naviještenih biblijskih čitanja. Predvoditelj slavlja ili drugi roditelj mogu čitati sljedeći tekst.

Zar jedan sat ne mogoste probdjeti sa mnom?

Prije deset dana, u petak 27. ožujka, u zajedničkome klanjanju pape Franje i čitave Crkve pred Presvetim oltarskim sakramentom i u molitvi za oslobođenje od opasnosti pandemije, naviješten je evanđeoski odlomak o oluji koja je zatekla Isusove učenike na lađi, u noći, na moru (*Mk 4, 35-41*).

1. Tama noći, lelujavost lađe i dubina mora slike su nesigurnosti ljudskoga života. Obuzeti strahom, učenici bude Učitelja koji je bio zaspao na lađi. Govore mu: »Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?« On, pak, zapovijeda vjetru da utihne, okreće se potom učenicima i propituje njihovo pouzdanje u njega: »Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?«

Čini se da su se učenici bili oslonili na svoja ribarska iskustva i na lađarska umijeća. Pustili su Isusa da spava. Mislili su da mogu sami. A kada spoznaju da se iz nevolje ne mogu izbaviti svojim snagama, bude Učitelja i prebacuju mu da ne mari za njih. On im dopušta taj prigovor jer znade koliko je krhka njihova vjera i koliko će još trebati iskušenja i pogibli da bi uzvjerovali kako je on jedini Spasitelj i Otkupitelj. Učit će ih pouzdanju upravo u trenutcima kada ne budu osjećali ugroze i kada se budu osjećali sigurnima.

2. U evanđelju koje smo slušali u ovome obiteljskome slavlju Nedjelje Muke Gospodnje vidimo učenike kako ponosno hode uz Isusa, prate ga na njegovu svečanome mesijanskome ulasku u grad Jeruzalem. Mnoštvo ga slavi kao kralja, kao obećanoga Mesiju, pa su učenici i sami osjećali radost slavlja. Naslućivali su da dio toga klicanja i hvale pripada i njima jer i oni su, pomisliše, doprinijeli širenju njegove radosne vijesti i najavku njegovoga kraljevstva.

Sigurnost koju su učenici osjećali okrijepljena je zajedništvom s Gospodinom za stolom pashalne večere, a ljubav im je iskazao i opravši im noge. Molio je s njima i za njih. Vidjeli su koliko ih ljubi i mislili su da ih ništa ne može rastaviti od njega. Ta sigurnost, opet oslonjena na njihove snage, priječila ih je da razumiju dubinu riječi u kojima im je najavio kako će uskoro biti izdan, uhićen i predan neprijateljima. Uvjeravali su ga kako se to njemu »ne smije dogoditi«; puni sigurnosti u sebe govorili da ga nikada ne će ostaviti i zanijekati, ma što da se dogodi.

Isus, znajući što će se zbiti, odlazi s učenicima na Maslinsku goru. Povlači se u Getsemanski vrt, u osamu, u molitvu, u noć. Prizor sličan onomu u oluji na moru. No, sada se učenici osjećaju sigurnima, premda se bliži »Isusov čas«. On ih s povjerenjem poziva: »Ostanite ovdje i bdijte sa mnom.« Njih, međutim, u njihovoj sigurnosti obuzima san; ne vide da Isusa obuzimaju »žalost i tjeskoba«. Ni prijekor »Zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom?« niti ponovljeni poziv »Bdijte i molite da ne padnete u napast!« nisu im bili dostatni da prepoznaju da je došao »Isusov čas«. Ostavljaju Učitelja u njegovim mukama i tjeskobama.

»I ponovno dođe i nađe ih pozaspale.« On koji ih je izbavio iz prijetnje oluje i morskih valova, sada je napušten. Oni spavaju uz njega. Budi ih, ali ne da bi mu pomogli u njegovoj mucu, nego kako bi njegovim trpljenjem i mukom oni bili izbavljeni iz svoje prividne sigurnosti, iz zaborava na njega koji je jedini spasitelj. Malovjernost i »pozaspalost« učenikâ ne će Isusa nagnati da ih napusti i da ih se odrekne. Oni su njegovi jer radi njih je došao na svijet.

3. Te dvije slike učenikâ – žarka molitva Gospodinu i zaborav na njega – slike su stanjâ naše vjere. Načas smo oduševljeni Gospodinom, puni pouzdanja i obećanja, izručeni njemu u svojim brigama i nevoljama, a načas okrenuti sebi i svojim snagama, bezbrižni za ono što se događa oko nas, samouvjereni u svoje ciljeve i planove. No, prizori se brzo izmjenjuju. Začas nas dohvati nevolja, tjeskoba, strah, neka 'oluja', bolest, potres, prijetnja... Isusov poziv »Bdijte i molite da ne padnete u napast!« opomena je da čvrstom vjerom držimo povezane sve trenutke života – i one u kojima osjećamo sigurnost i one koji u nama rađaju strah i zabrinutost. Bdijenje i molitva čuvaju nas u Božjoj blizini i daju nam osjetiti snagu njegove zaštite – i onda kad smo naizgled sigurni i onda kad smo pritisnuti nevoljom.

4. Isus, premda kao čovjek zahvaćen strahom i tjeskobom pred trenutcima muke i smrti, pun je pouzdanja u nebeskoga Oca. Moli sinovskim predanjem: »Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.«

Ne znamo što Gospodin hoće od našega života, ali pouzdanje u njega daje nam sigurnost da on sve izvodi na dobro, da ništa nije izvan njegova nauma spasenja, pa i onda kada se sve zbiva mimo naših htijenja, planova i očekivanja, i kada nam se čini da se sve urušava i propada. Reći pred Gospodinom »Neka se vrši tvoja volja; ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti« znači progledati očima vjere. U tome vjerom rasvijetljenome pogledu sve postaje drukčije: i nevolje, i bolest, i strahovi. Sve je rasvijetljeno blizinom Onoga koji je iznad svega.

5. Isus, radosno dočekan pri njegovu kraljevskome ulaska u Jeruzalem, sada je zaodjeven u ruho poniženja. Mesija i kralj sada u Grad ulazi svezan, ponižen, izdan, optužen... Ulazi na ona ista vrata, s istoka, s Maslinske gore, kao istinski Spasitelj, obznanjujući da poniženje, trpljenje, križ i smrt ne niječu Božju blizinu; upravo se u tim neprilikama jasnije rasvjetljava narav njegova kraljevanja i njegova spasenjska moć. Zato je ovaj njegov drugi ulazak, kad je »uhićen i vođen«, svezan i ponižen, zapravo istinski mesijanski ulazak u svoj Grad. U ovome su ulasku klicanje i hvalospjevi zamijenjeni porugama i udarcima. Prostrte haljine pred njegovim nogama zamijenjene su trganjem odjeće s njega. Slavljenje je ustupilo mjesto poniženju.

No, Isus znade ono što nitko ne zna. Znade da njegovi protivnici svojom silom pokazuju ljudsku nemoć. Znade da je njegovo poniženje i trpljenje potrebno baš radi njih, kako bi jasnije spoznali njegovu božansku moć i nepokolebljivu ljubav prema ljudima. Ne opire se. Dopušta im udarce i poniženja – radi njih samih.

Ljudska drama kroz koju prolazi čovjek Isus, trpeći i umirući, ocrtava put *teološke drame* koja preobražava našu spoznaju Boga i otkriva čudesnost njegova spasenjskoga puta: On, iščekivani Spasitelj, prihvaća put »trpećega sluge Gospodinova« kojega naviješta prorok Izaija (u prvome čitanju). Kristova čudesna pomirenost trpljenja i spasenja, umiranja i novosti života, otvara prostor pomirenju one najdublje razdijeljenosti koja nas pogađa – razdijeljenosti čovjeka od Boga. Kao što su u Kristu »pomireni« smrt i život, tako su pomirbeno združeni čovjek i Bog. U toj pomirenosti nevolje postaju mjesto očitovanja Božje blizine i utjehe.

6. *Krist ponizi sam sebe, postade poslušan do smrti na križu... i zato ga Bog preuzvisi.* Tim riječima apostol Pavao izriče Isusovo pouzdanje u nebeskoga Oca i sažimlje otajstvo njegove muke i uskrsnuća. Put do uzvišenja i proslave jest put poniznosti. Krist ponizi sam sebe. Nije ga Otac ponizio, niti ga je lišio jednakosti sa sobom. Krist je sâm odabrao put poniženja, sâm želi biti poslušan do smrti. I zato ga je Bog uzvisio i proslavio.

Znademo Gospodinu kao žrtvu prikazivati svoja poniženja, ona iskustva kad nas drugi ponize ili uvrijede. U takvim iskustvima u nama se najprije rađa otpor, a potom, u spoznaji vlastite nemoći, taj se otpor u nama utišava te ga kao 'vjernici' pokušavamo preobraziti u dar Gospodinu, u žrtvu za Gospodina. Katkada znademo pred Gospodinom biti i ponosni što možemo nešto za njega prikazati kao žrtvu. Međutim to je prisilno poniženje, poniženje koje ne dolazi iz nas, nego je plod naše nemoći, plod neizbježnosti žrtve.

Znademo *prihvatiti* križ, osobito kad nemamo drugoga izbora, a Krist nas poziva da *izaberemo* križ i onda kad imamo mogućnost drugačijega izbora. To je Kristov put, put samoponiženja i odreknuća, kako bi se Bog mogao proslaviti u nama. Put vjerničke zrelosti treba da iz spremnosti prihvaćanja križa preraste u spremnost da izaberemo križ.

Krist »ponizi samoga sebe« da bi nas susreo u našim nevoljama i našim križevima. Kroz cijeli evanđeoski odlomak provlači se Isusova šutnja i njegovo *predanje* volji Očevoj. Na početku, u dvorani posljednje večere, on učenicima *predaje* kruh i vino, znak *predanja* samoga sebe. U Maslinskoj gori *predaje* se potpuno u volju Očevu moleći *Ne moja nego tvoja volja neka bude*, i potom se bez opiranja *predaje* u ruke svojih progonitelja. Pred Herodom šuti, ne progovara ni riječi, opet u znak svoga predanja. I na Kalvariji, konačno, posljednja riječ jest predanje: »Oče, u ruke tvoje *predajem* duh svoj.«

7. Naše čitanje Muke Gospodinove 'po ulogama' nema za cilj na dramski način prikazati njegovo trpljenje i smrt, niti pokazati našu ulogu u Kristovoj mucu, nego je cilj da shvatimo *ulogu Kristove muke u našem životu*. Po njegovoj smo 'ulozi', po njegovu predanju i umiranju, svi opravdani i spašeni. Naša uloga u našem životu nije najvažnija, nije 'glavna'. Samo onaj koji je izvor života i u čijoj je ruci sav svijet, može igrati 'glavnu ulogu'. Zato i ono što doživljavamo kao trpljenje i nevolju, može biti prepoznato samo kao Božja igra u kojoj nama – zaboravnima i okrenutima sebi i svojoj ulozi – otkriva svoju blizinu i ljepotu svoga spasenja.

Puno smo puta u životu, poput učenika s lađe na uzbibanome moru, zavapili: »Gospodine, zar ne mariš što ginemo?« A on, dopuštajući i valove i nevolje, tješi nas opomenom: »Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?« i poziva nas: »Bdijte i molite da ne padnete u napast!« Trpljenja i nevolje ne niječu dar spasenja, nego »širom otvaraju uska vrata« kroz koja nam je proći.

Može se ostati nekoliko trenutaka u tišini i razmatranju. Članovi obitelji mogu i sami iznijeti svoj doživljaj Božje prisutnosti i spoznaje Boga kao onoga u čijoj je ruci život svijeta.

ISPOVIJEST VJERE

P. Okrijepljeni Isusovim pouzdanjem nebeskoga Oca ispovjedimo svoju vjeru:

Svi zajedno mole Apostolsko vjerovanje:

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
Stvoritelja neba i zemlje.

I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega,
koji je začet po Duhu Svetom,
rođen od Marije Djevice,
mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan;
sašao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih;
uzašao na nebesa,
sjedi o desnu Boga Oca svemogućega;
odonud će doći suditi žive i mrtve.

Vjerujem u Duha Svetoga,
svetu Crkvu katoličku,
općinstvo svetih, oproštenje grijeha,
uskrsnuće tijela i život vječni. Amen.

SVEOPĆA MOLITVA

P. S vjerom i pouzdanjem utecimo se nebeskomu Ocu proseći mudrost razumijevanja i snagu prihvaćanja njegove volje. Molimo zajedno:

Usluži nas, Gospodine.

Molitvene zazive mogu moliti članovi obitelji naizmjenice. Prikladno je ovdje uključiti djecu.

1. Bože, tvoj je Sin na današnji dan svečano ušao u grad Jeruzalem da ondje izvrši tvoj naum spasenja:
daj svojoj Crkvi da vjerno hodi putem evanđelja
te jednom prispije k vratima nebeskoga grada, molimo te.
2. Bože, tvoj je Sin na današnji dan bio slavljen kao kralj i osloboditelj svoga naroda:
daruj svojim vjernima dar evanđeoske mudrosti da se ne dadu zavesti slavom svijeta,
nego da uvijek imaju pred očima dar vječnosti koju si nam u Kristu pripremio, molimo te.

3. Bože, tvoj je Sin radi našega spasenja ostao poslušán tvojoj volji sve do smrti na križu: pomozí nam razumjeti tvoju volju i onda kada na putu života susretnemo križ, trpljenje, bolest i nedaće, molimo te.
4. Bože, tvoj je Sin s ljubavlju oprostio svima koji ga na smrt osudiše: oprostí nam naše grijehé i obdari nas ljubavlju koja oprašta, molimo te.
5. Bože, tvoj je Sin došao k ljudima kao liječnik duše i tijela: obdari znanjem i strpljivošću sve liječnike i osoblje u zdravstvu da svojim zalaganjem i radošću služenja oboljelima posvjedoče tvoju spasenjsku blizinu, molimo te
6. Bože, tvoj je Sin iskusio samoću i napuštenost od svojih najbližih: budi blizu onima koji trpe osamljenost u bolesti, utješi obitelji koje ne mogu biti blizu svojim bolesnima i umirućima, molimo te.
7. Bože, ti si svoga Sina, koji je sišao u iskustvo smrti, uskrisio od mrtvih: svjetlom uskrsnuća obasjaj i našu preminulu braću i sestre, molimo te.

Ovdje se mogu dodati i posebne molitvene nakane obitelji: za odsutne članove, za bolesne, za susjede...

**P. Upravimo Ocu nebeskome svoju molitvu
iščekujući dolazak njegová Kraljevstva:**

- S.** Oče naš, koji jesi na nebesima,
sveti se ime tvoje,
dođi kraljevstvo tvoje,
budi volja tvoja
kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas.
I otpusti nam duge naše
kako i mi otpuštamo dužnicima našim.
I ne uvedi nas u napast,
nego izbavi nas od zla.

LITANIJSKI ZAZIVI

P. Zagledani u Gospodina Isusa Krista,
koji radi našega spasenja prihvaća trpljenje i smrt,
uputimo mu svoje vapaje:

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

Oče nebeski, Bože,
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Isuse, Sine Boga živoga,
Isuse, Kralju slave Očeve,
Isuse, trajna sliko Očeva,
Isuse, objavitelju Božje ljubavi i milosrđa,
Isuse, uspostavitelju Božjega kraljevstva,
Isuse, učitelju pouzdanja u Božju dobrotu,
Isuse, učitelju prihvaćanja volje Očeve,
Isuse, do smrti Ocu poslušni,
Isuse, u molitvi Ocu izručeni,
Isuse, u strahu Ocu potpuno predani,

Isuse, Slugo našega spasenja,
Isuse, ljubitelju ljudi u njihovim nevoljama,
Isuse, Pravedniče od nepravednika okrivljeni,
Isuse, Istino lažno optuženi,
Isuse, Živote na smrt osuđeni,
Isuse, poljupcem izdani,
Isuse, od učenikâ iznevjereni,
Isuse, od svojih najbližih ostavljeni,
Isuse, od svoga naroda odbačeni,
Isuse, uvredama poniženi,
Isuse, udarcima izmučeni,
Isuse, trnovom krunom okrunjeni,
Isuse, haljinâ lišeni,
Isuse, na križ pribijeni,
Isuse, kopljem probodeni,
Isuse, u boli i umiranju napušteni,
Isuse, na križu umrli,
Isuse, u grob položeni,
Isuse ponizni,
Isuse strpljivi,
Isuse vjerni,

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.

smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.

smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.

smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.

Isuse, u svemu u Oca pouzdani,
Isuse, pun milosrđa i dobrote,
Isuse, pun ljubavi i praštanja,

smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.

Isuse, koji si naše boli uzeo na se,
Isuse, koji svojim ranama ozdravljaš naše rane,
Isuse, koji svojom pravednošću opravdavaš naše krivice,
Isuse, koji svojom smrću pobjeđuješ našu smrt,
Isuse, koji nam otvaraš vrata Očeva kraljevstva,
Isuse, darivatelju vječnoga života,

smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.
smiluj nam se.

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,

oprosti nam, Gospodine.
usliši nas, Gospodine,
smiluj nam se, Gospodine.

ZAKLJUČNA MOLITVA

P. Oče nebeski, tvoj se Sin radi našega spasenja predao u smrt i nas, nedostojne, učinio dostojnima tvoga smilovanja. Primi naše molitve i okrijepi nam vjeru da, predani u tvoju volju, radosno kročimo životom, objavljujući svima tvoju ljubav i milosrđe. Probudi u nama poniznost pred tajnama života i svijeta i pomози da u svemu tražimo trag tvoje prisutnosti.

Ne napusti nas u nevoljama koje nas pohađaju i u opasnostima koje nam prijete.

Vrati zdravlje bolesnima,
pouzdanjem u tebe okrijepi usamljene,
daruj mir umirućima,
u zagrljaj vječnosti primi preminule,
budi utjeha svima koji tuguju.

Podari snage liječnicima i svim djelatnicima u zdravstvu,
mudrosti svima koji nose zadaće upravljanja,
strpljivosti svima koji se brinu za red i sigurnost.

Pomози nama da s ljubavlju i odgovornošću pristupamo svojim bližnjima te svima očitujemo tvoju očinsku dobrotu i blizinu, kako bi na ovome putu kušnjâ i nevoljâ lice Crkve zasjalo pouzdanjem u tebe i nadom u tvoje spasenje, koje nam daruješ po žrtvi svoga Sina Isusa Krista, koji s tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova.

S. Amen.

Može se dodati i sljedeća molitva.

MOLITVA PAPE FRANJE BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI

O, Marijo, Ti na našem hodu
sjajiš kao znak spasenja i nade.
Povjeravamo se Tebi, Zdravlje bolesnih,
koja si pod križem bila pridružena
Isusovoj boli, ostajući čvrsta u vjeri.
Ti, *Najvjernija odvjjetnice naroda našega*, *
znaš što nam je potrebno
i sigurni smo da ćeš to i providjeti,
kako bi se – kao nekoć u Kani Galilejskoj –
mogla vratiti radost i slavlje,
nakon ovoga vremena kušnje.
Pomozi nam, Majko Božje ljubavi,
suobličiti se volji Očevoj
i učiniti što god nam kaže Isus,
koji je na sebe uzeo naša trpljenja
i ponio naše boli,
da bi nas – po križu –
doveo k radosti uskrsnuća.
Amen.

** Molitva je u ovome zazivu prilagođena našim prilikama (umjesto zaziva Mariji, čašćenoj kako »Salus populi romani«).*

Molitvi se mogu dodati i zazivi drevne marijanske antifone:

Pod obranu se tvoju utječemo, sveta Bogorodice.
Ne odbij nam molbe u potrebama našim,
nego nas od svih pogibli uvijek oslobodi,
Djevice slavna i blagoslovljena,
Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša!
Sa svojim nas Sinom pomiri,
svojemu nas Sinu preporučiti,
svojemu nas Sinu izruči. Amen.

ZAVRŠETAK MOLITVENOGA SLAVLJA

- P.** Bog, začetnik života i vrelo ljudskoga spasenja,
okrijepio nas pouzdanom vjerom
i predanjem u njegovu volju.
- S.** Amen.
- P.** Krist, ponizni sluga Očev,
koji je radi našega spasenja prihvatio trpljenje i pošao u smrt,
rasvijetlio nam život mudrošću križa.
- S.** Amen.

**P. Bog Duh Sveti, utjeha vjernima,
obasjao nas nadom u vječnost
i ispunio naše dane svojim mirom.**

S. Amen.

**P. Blagoslov Boga svemogućega neka siđe na nas
i ostane vazda nad nama.**

S. Amen.

Potom svi zajedno mogu zapjevati neku prikladnu pjesmu.

Ovdje možete preslušati pjesmu: [O Spase roda ljudskoga_mp3](#) (izvodi: Zbor Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu).

Priredio:

Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji

www.hilp.hr

Zagreb, travanj 2020.